

[N. P. Andreassen.]

der nu vil blive nedsat, i særlig Grad skal være opmærksom paa. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Øllgaard i, at man maa have en Bestemmelse ind her, som ogsaa giver Rettigheder med Hensyn til de mere almindelige Arbejder ved disse Brug. Hvis man ikke faar det, er jeg bange for, at i alt Fald en lang Række af de mindre Landbrugsejendomme ikke i den Grad vil kunne komme til at udnytte Loven, som Meningen var.

Der er en Sag her, som er nævnt, og som jeg for mit Vedkommende lægger megen Vægt paa, da den trænger meget haardt til at blive gennemført. Jeg tænker paa de omtalte Brandsikringsforanstaltninger og i særlig Grad paa alle vore Stalde, med Hensyn til hvilke der i en Aarrække har været gjort et stort Agitationsarbejde for at forskafe dem brandsikre Lofter, hvad der kan gøres meget billigt efter de Overslag og Beregninger, som allerede er fremkommet fra Brandforsikringsselskabernes Side. Her er sat et stort og udmærket Arbejde ind, og jeg vil haabe, at man ved denne Lov vil udrette det, man ikke har kunnet opnaa ved den Agitation, der hidtil er ført.

Altsaa, mit Parti vil gerne være med til at gennemføre dette Lovforslag saa hurtigt som muligt. Jeg hører, at der ventelig vil blive nedsat Udvalg angaaende Sagen, og der kan vi da nærmere drøfte de forskellige Enkeltheder, men vi anbefaler altsaa Lovforslaget til Vedtagelse i dette høje Ting.

Valdemar Thomsen: Hvad det Lovkompleks angaar, som det Lovforslag, vi nu behandler, er et Led af, siger det sig selv, at Bondepartiet langt foretrækker at imødegaa Arbejdsløsheden gennem nyttige og produktive Arbejder fremfor ved saadant Arbejde som at rette Vejsving og den Slags. Regeringens tidligere Beskæftigelsespolitik har spillet Fallit, og det maatte den selvfølgelig, naar den forhaandenværende Arbejdskraft søgte bort fra det nyttige til det unyttige og fra det produktive til det uproktive Arbejde. Mærkeligt er det blot, at Ministre, der gennem Aar har opretholdt denne Tendens, fortsat kan faa Lov til at føre an.

Noget paafaldende maa det forekomme, at der nu i en fattig Tid ikke synes at være Grænsen for, hvad der kan ofres paa Arbejdsløshedens Bekæmpelse, medens der tidligere, da Millionærerne skød op som Paddehatte, ikke kunde afholdes noget nævneværdigt Beløb til Igangsættelse af produktivt Arbejde.

Desværre vil det nok vise sig, at man langt fra faar det Antal Arbejdere, som der fables om, i Arbejde, og det skyldes, at det, man her vil gennemføre, kun er halve Foranstaltninger. Hvis ikke man kan overvinde sig til at tage ved Lære af de Erfaringer, som andre Lande har høstet, og hvis ikke man vil gaa frem efter mere moderne og tidssvarende Principper, saa kan Arbejdsløsheden trods god Vilje ikke bekæmpes herigennem.

Naa, dette er jo ikke Generaldebatten, og jeg skal gemme det, jeg ellers har at sige om Problemet Arbejdsløshed, til en senere Lejlighed.

Det er vel nok Selverkendelse, saa det forslaar noget, naar Landbrugsministeren i Bemærkningerne til Lovforslaget siger,

„at Bygningerne paa Landet i mange Tilfælde er i saa daarlig Tilstand, at betydelige Reparationer, Ombygninger eller ligefrem Nedrivning med derpaa følgende Nyopførelse vilde være rimelige“.

Naar Statsministeren, som Tilfældet var for kort Tid siden, forarget spørger, hvad det er, der trænger til Genrejsning, ja, da faar han jo i disse Bemærkninger Svar vedrørende i hvert Fald eet bestemt Felt. Han faar det skriftligt af sin egen Landbrugsminister, saa kan han ikke forlange mere.

Om Aarsagen til dette Forfald, som Landbrugsministeren meget rigtigt paaviser, kan der ikke herske to Meninger, det skyldes ret og slet det Misforhold, der takket være den haabløse økonomiske Politik, der er ført gennem de senere Aar, er opstaaet mellem Landbrugets og andres Indtjeningsmuligheder. Det er et Misforhold, der nu i nogen Grad er bragt til Ophør, men vel at mærke uden at Regeringen har gjort sig fortjent til nogen Tak i den Anledning.

For nu om muligt at faa Gang i Byggeriet og Reparationerne paa Landet tilbyder man Laan, og det er for saa vidt meget anerkendelsesværdigt. Der er blot den Hage ved det — det ærede Medlem Hr. N. P. Andreassen var inde paa det for et Øjeblik siden —, at de Ejendomsbesiddere, der i særlig Grad trænger til at faa Byggelaan, paa Forhaand vil være afskaaret fra at faa dem, idet § 3 i Lovforslaget forudsætter, at Laanene skal placeres inden for 110 pCt. af Panteværdien. I Statistisk Aarvog for indeværende Aar oplyses det, at der den 15. Juli 1937, altsaa for mere end 3 Aar siden, var ikke mindre end 56 772 Ejendomme, der havde en Gæld, som oversteg 110 pCt. af Panteværdien. Det rigtige Tal i Dag formoder jeg ligger nærmere 70 000 end 60 000, og det vil med andre Ord sige, at ca. en